

[Statsministeren.]

bidrage til at give vort land en rimelig forsvarsordning på ingen måde er begrænset kun af færdselsloven, men simpelt hen synes begrænset af god vilje til at medvirke til Danmarks forsvar.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen vil jeg gerne takke for den anerkendelse af praktisk karakter, han gav mig. Jeg håber, mit partis ærede ordfører vil lade den passere uden afbødende kommentarer.

Jeg vil også gerne takke det ærede medlem hr. Rosing for hans positive udtalelser om Grønlands udvikling og om den grønlandske befolknings vilkår, erhvervsmæssigt og socialt. Udenrigsministeren vil komme ind på en del af det ærede medlems spørgsmål og Grønlandsministeren på en anden del.

Det ærede medlem hr. Hans Schmidt vil jeg takke for hans gentagne tilsagn om et positivt forhold til den danske stat og en positiv deltagelse i det politiske og samfundsmæssige liv. Det ærede medlem henviste til en række specielle anliggender, som jeg forstår det ærede medlem har haft en samtale om med formændene for partigrupperne og med de sønderjyske folketingsmænd — en samtale, der har fundet sted adskillig tid tilbage, og som det ærede medlem nærmere har omtalt her i tinget, sidst mere udførligt den 4. juni 1959. Må jeg have lov til med den anledning, det ærede medlems bemærkninger har givet mig, at sætte mig nærmere ind i disse forhold og vende tilbage til dem over for det ærede medlem.

Til sidst et par bemærkninger om den påståede kulturpause. Man har rettet den kritik mod de 4 forligspartier og mod regeringen, at vi ved vor aftale i juni skulle have iværksat en kulturpause i Danmark. Er det virkelig rigtigt, at man i særlig grad har nedskåret bevillingerne til kulturelle formål? Ja, statens udgifter til kulturelle formål viser sig jo navnlig på undervisningsministeriets og kulturministeriets budgetter, og når man studerer disse budgetter, viser det sig, at der bestemt intet er, der tyder på en sådan pause. For finansåret 1961-62 var disse to budgetters samlede udgifter på godt 1.250 mill. kr., og for indeværende finansår skønnes de tilsvarende udgifter at ville udgøre ikke mindre end 200 mill. kr.

mere, det vil sige en stigning på godt 15 pct. En del af denne stigning afspejler naturligvis nødvendige lønudgifter, men der er også tale om en betydelig forøget kulturel, forskningsmæssig og undervisningsmæssig indsats. Forholdet er altså det, at vore udgifter på disse punkter ikke alene er i stigning i absolut mål, men at også deres andel i de samlede statsudgifter er i fortsat vækst.

Af den offentlige debat kan man have fået det indtryk, at der er indført et byggestop ensidigt rettet mod kulturelt byggeri. Det er urigtigt. Der er tale om et igangsættelsesstop, og dette igangsættelsesstop har fundet anvendelse fuldstændig generelt og har ikke diskrimineret en enkelt gren af den virksomhed, der udføres herhjemme. De meget store fortsættelsesarbejder berøres ikke af igangsættelsesstoppet. Der har fundet en vis strækning sted af udgifterne, men alligevel forholder det sig sådan — hvis vi f. eks. tager byggeudgifterne vedrørende højere uddannelse og forskning — at disse udgifter i 1961-62 var på godt 80 mill. kr., og i indeværende finansår kommer de op på 100 mill. kr.

Bykommunernes udgifter til folkeskolebyggeri steg fra finansåret 1960-61 til finansåret 1961-62 med over 20 pct., og for indeværende finansår skønnes stigningen at blive endnu større. Der er i løbet af 1960 og 1961 igangsat så meget uddannelsesbyggeri og undervisningsbyggeri, at alene en færdiggørelse af det igangsatte byggeri i 1962-63 vil medføre en stigning i de samlede investeringer på disse områder.

Der er altså hverken for drifts- eller anlægsudgifternes vedkommende tale om nogen kulturpause. Skulle der udøves nogen kritik, frygter jeg snarere, at man fra nogle sider i denne sal ville kritisere forligspartnerne for at være gået for lempeligt til værks.

Jeg finder det naturligt i denne forbindelse at takke bl. a. det ærede medlem hr. Poul Møller for hans udtalelse om, at hans parti vil se det som en væsentlig opgave også at styrke vort kulturelle beredskab for dermed at øge vore muligheder i det nye Europa, som vi kommer til at tage del i. Der er i befolkningen enighed om, at vi må bygge videre på vore kulturelle traditioner og bevare vore kulturelle værdier.